

MERAKLI BİR KEDİNİN GÜNLÜĞÜ

R.F. KRISTI

R. F. Kristi

Merakli Bir Kadının Günlüğü

«Tektime S.r.l.s.»

Kristi R.

Merakli BİR KedİnİN GÜnlüğü / R. Kristi — «Tektime S.r.l.s.»,

Inca'nın ve onun tüylü arkadaşlarından oluşan ailesinin eğlenceli ve nefes kesici tuhaf maceralarını bir Sibiryalı Kediciği olan Inca'nın gözüyle yazılan kalemde okuyun. Inca bir Günlük tutmaya karar verir. Detektiflik serüvenlerini kaydederken okuyucuyu sürekli heyecanlı tutar ve yürek hoplatan bir efsanenin gizemi aralanır. Inca'nın ve onun tüylü arkadaşlarından oluşan ailesinin eğlenceli ve nefes kesici tuhaf maceralarını bir Sibiryalı Kediciği olan Inca'nın gözüyle yazılan kalemde okuyun. Inca bir Günlük tutmaya karar verir. Detektiflik serüvenlerini kaydederken okuyucuyu sürekli heyecanlı tutar ve yürek hoplatan bir efsanenin gizemi aralanır. Inca ve ailesi Paris'ten Londra'ya taşındıklarında, mavi bir Rus kedisi olan Monk, dünyaca ünlü dedektif olan sahibi Solo'ya maharetle ve cesaretle asistanlık yapan bir Golden Retriever olan Terrence'in da içinde olduğu yepyeni bir arkadaş grubu edinirler. Yeni edindiği arkadaşlarının maceralarından esinlenerek, Inca dünyanın en iyi dedektif kedisi olmayı kendisine hedef koyar ve serüvenlerini bir günlüğe yazmaya başlar. Bir akşam Monk gecenin ilerleyen saatlerinde olacak bir toplantı hakkındaki haberle geldiğinde, Inca heyecanlanır ve bu toplantıya katılmak için sabırsızlanır. Ona, gittiği bir seyahattan dönemeyen bir arkadaşları olan kayıp Raoul'u aramak için Himalayalar'a gidecek olan Solo ve Terrence tarafından üstlenilmesi gereken tehlikeli bir yolculuktan bahsedilir. Terrence'in ayrılığı demek Inca'nın kendisine uygun ilk işi olan Bay Finchley'in vasiyetnamesinin şaşırtıcı bir şekilde kaybolması olayını üstlenmesi demektir. Peki genç kedi bu vakayı çözmek için gerekli niteliklere sahip miydi ve işkence görmüş ve çok saldırganlaşmış Rottweiler olan Patron'u kurtarabilecek miydi? Ve bunu yaşlı kurnaz Retriever olmadan başarabilecek miydi?

© Kristi R.
© Tekttime S.r.l.s.

Содержание

Aileme Bir	9
INCA (BEN):	9
CARA:	10
FROMAGE:	12
CHARLOTTE:	13
KÜÇÜK HANIM (ANNEM):	14
FLORENCE TEYZE:	16
DÜŞÜN... DÜŞÜN... VE ÖNSÖZ	17
Aralık ayının başında bir Cumartesi sabahı:	17
ARALIK	20
Noel'den 12 Gün Önce	20
Pazar günü, Akşam İlerleyen Saatlerde:	20
Pazar Gecesi:	23
Noel'den 11 Gün Önce	30
Pazartesi sabahı:	30
Pazartesi akşamı:	32
Конец ознакомительного фрагмента.	34

R.F. KRISTI

Merakli BİR KEDİNİN GÜNLÜĞÜ

R.F. KRISTI

MERAKLI BİR KEDİNİN GÜNLÜĞÜ

Çizen: Jorge Valle

(VIDEO EXPLAİNER'İN KARİKATÜR KATKILARIYLA HAZIRLANMIŞTIR)

SINAV ZAMANI:

Buradan bağlanın: www.incabookseries.com

Bu kitabı beğendiyseniz, lütfen Amazon'da
veya Goodreads'ta bir değerlendirme yazın

Olumlu değerlendirmeler çok faydalı olmaktadır

Teşekkür ederim

YASAL UYARI

TELİF HAKKI SAKLIDIR © 2017 RF KRISTI'YA AİTTİR.

WWW.INCABOOKSERIES.COM

BU ESERİN HİÇBİR PARÇASI, ESER SAHİBİNDEN ÖNCEDEN YAZILI İZİN ALMAKSIZIN KAYDETME FOTOKOPİ ÇEKME VEYA BİREYSEL OLARAK TIPKIBASIMINI ÜRETME VEYA BİR BİLGİ DEPOLAMA/GERİ GETİRME SİSTEMİ DÂHİL HERHANGİ BİR ŞEKİLDE VEYA HERHANGİ BİR FORMATTA ÇOĞALTILAMAZ.

LÜTFEN BU ESERİN TÜMÜNÜN YA DA BAZI PARÇALARINI ÇOĞALTMAK AMACIYLA DAHA FAZLA BİLGİ VEYA İZİN ALMAK İÇİN YAYINCI KURULUŞA BU KONUDAKİ TALEBİNİZİ İLETİNİZ.

R.F.KRISTI TARAFINDAN YAYIMLANMIŞTIR. (WWW.INCABOOKSERIES.COM) – BİRİNCİ BASIM

Telif Hakkı Saklıdır © 2017 R.F. Kristi Her Hakkı Mahfuzdur.

ISBN:

ISBN

Teşvik edici rehberliği için akıl hocam Alinka Rutkowska'ya

**Verdiği ilham ve detaylara gösterdiği dikkat
için Editörüm Amithy Moragoda Alles'a**

ve

**İnce Kitap serisini en güzel şekilde hayata geçirme
yeteneğinden dolayı çizirim Jorge Valle'ya**

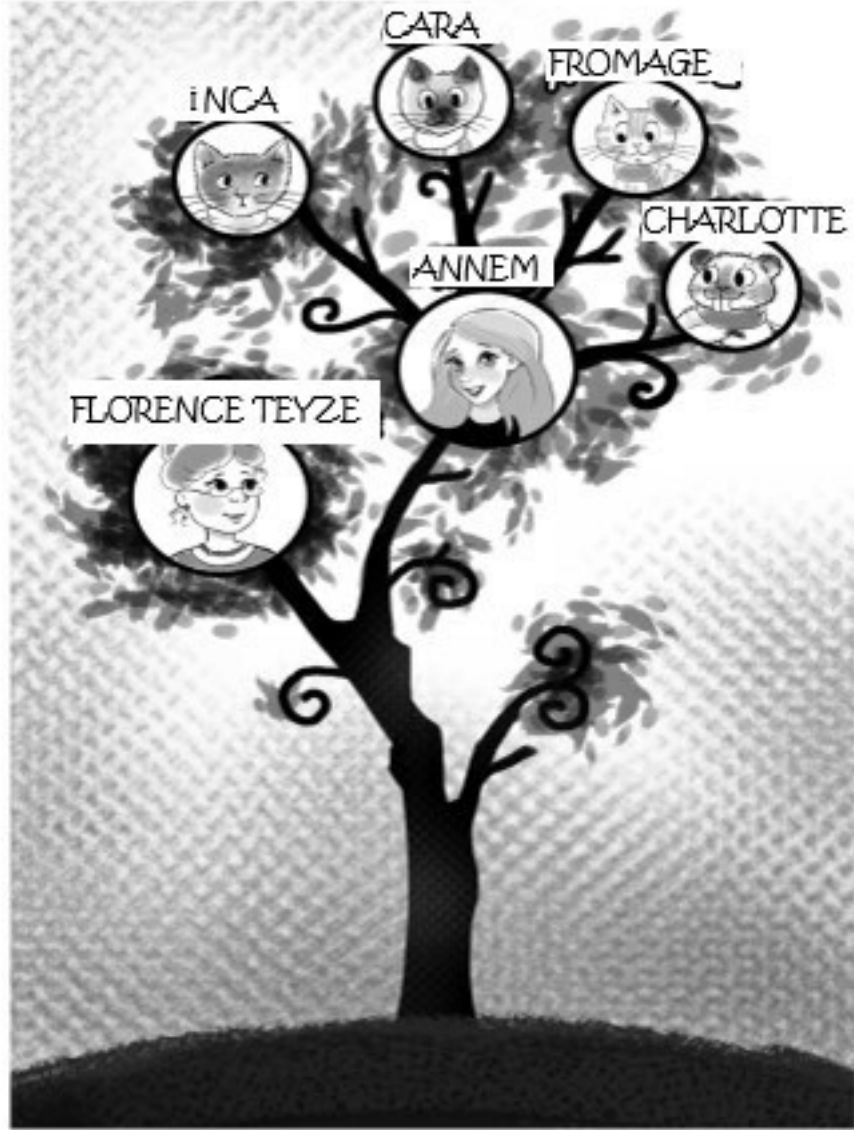
ve

Karikatürlere katkılarından dolayı Video Explainer ekibine

“Aile Ağacım”

FLORENCE TEYZE, INCA, ANNEM, CARA, FROMAGE, CHARLOTTE

Aileme Bir @Göz Atın:

INCA (BEN):

Ben bir Sibirya kedisiyim ve biz Sibiryalılar oldukça iyi görünen bir takımız.
Ben bu Topluluğun doğal lideriyim.

Bunun birkaç nedeni var.

Ne de olsa,

❖ Ben tüylü sürünün en yaşlı ve BÜYÜK ablasıyım!

❖ Ben süper akıllı bir pisiyim!

Bahse girerim, Çin'e kadar yürüyerek gitseniz bile benden daha akıllı bir kedi bulamazsınız.
Annem bilmiyor ama ben buraların en İYİSİ'yim.

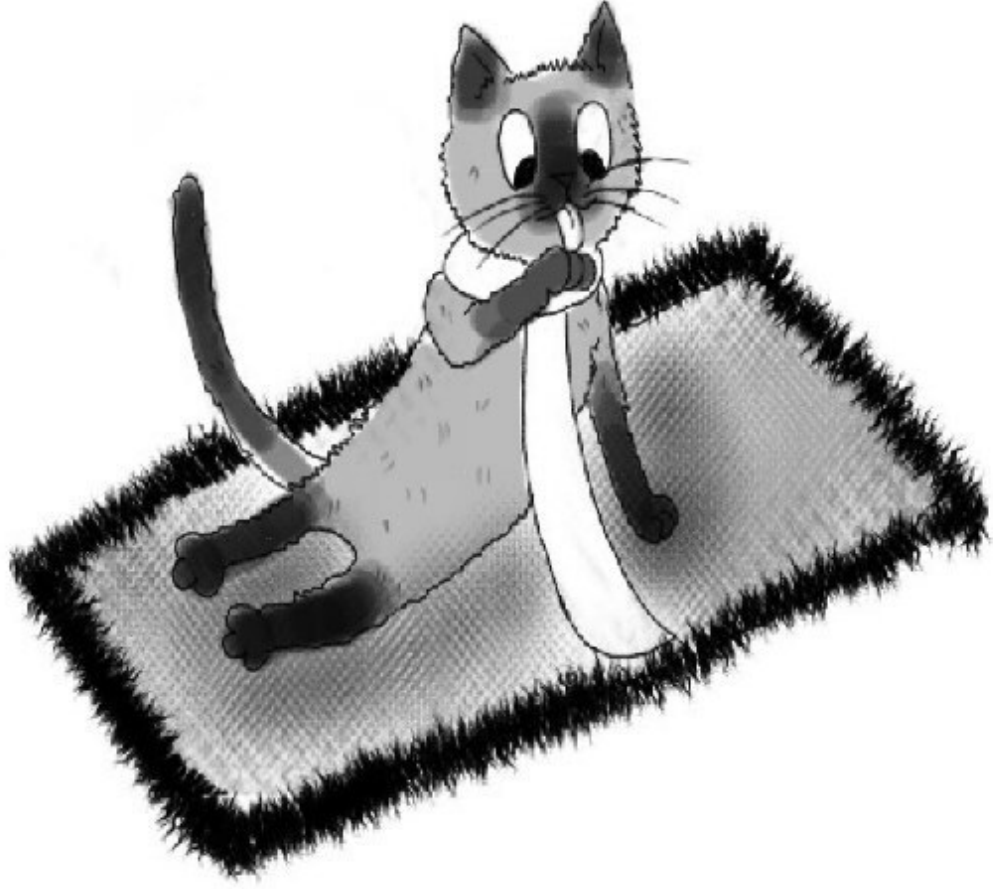
CARA:

Siyam kedisi Cara, benim güzel kız kardeşimdir.

O bizim ailemizdeki en titiz olanımızdır.

O her zaman bakımlı, dikkatli, kuralcı ve annemize çok bağlıdır.

Annemin gözdesidir. Annemin gözünde o hiç yanlış yapmaz ve Cara ona yağ çekmeyi çok sever. **Ahh!**

FROMAGE:

Kardeşim Fromage bir tekir kedi. Fromage'a, onun taptığı Fransız peynirinin adı verildi çünkü Fromage Fransızca peynir anlamına geliyor.

Fromage hangi peynir olursa olsun peynir zamanını çok sever. Ayrıca kendisini harika bir peynir uzmanı olarak görüyor.

Fromage, peynir dükkânımızın maskotudur. Annemle her gün dükkâna gider. Kendisini Londra'nın peynir seven çevrelerinde takip edilen bir simge haline getirmeyi başardı.

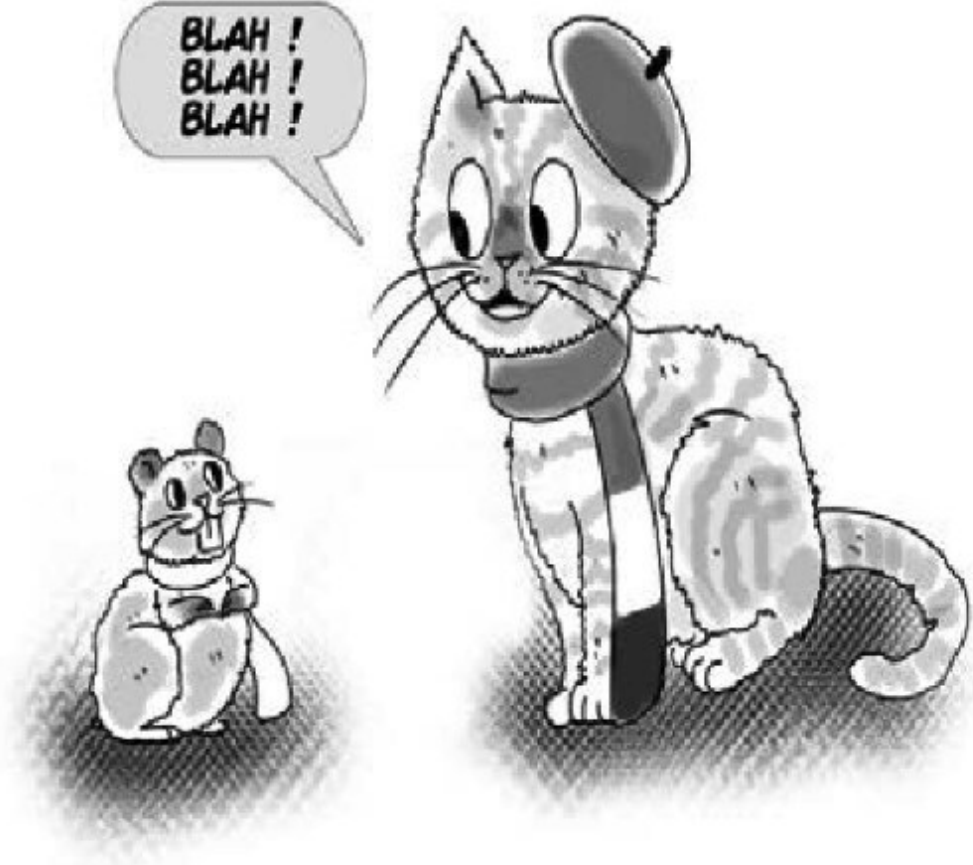
Peynir dükkânımızın onun yüzünden başarılı olduğuna pek de inanıyor.

Fromage ayrıca sakardır ve her türlü belaya burnunu sokmaya meyillidir. Evimizde kırık bir şey bulursanız, son meteliğinizle bile bu işin arkasında Fromage'ın olduğuna bahse girebilirsiniz!

CHARLOTTE:

Charlotte Roborovski türü bir cüce hamsterdir ve Fromage'ın en iyi arkadaşıdır. Paris'teki peynir dükkânımızda Fromage ile tanıştı ve bizimle birlikte Londra'ya gelmeye karar verdi.

Charlotte, Fromage başını ne kadar çok belaya sokarsa soksun ona içten bağlıdır. Fromage ve Charlotte arasındaki bu dostluğu anlamıyorum. Charlotte akıllı ve keskin zekâlıdır. Oysa Fromage ??? Evet, Fromage bildiğimiz Fromage.

Fromage durmaksızın kesik ve kısık sesle miyavlamayı sever ve Charlotte da bunu dinlemeyi sever. İyi arkadaş olmalarının ana nedeni bu olabilir.

Eğer biri Charlotte ile arkadaş olmaya çok çalışırsa Fromage onu kıskanır.

KÜÇÜK HANIM (ANNEM):

Annem hepimizin ortaklaşa sahip olduğı bir insansı.

İnsansılar ona Küçük Hanım diyor, ama o biz kedciklerin Annesi.

Annem peynir dükkânımızı işletiyor. Peynir dükkânı Kensington'un tam göbeğinde yer almaktadır. Bu dükkân Paris'teki başarılı peynir dükkânımız model alınarak çalışmaktadır.

Aslında Annemize sahip olan biz kedcikler olmamıza rağmen, annemin bize sahip olduğunu düşünerek yetinmesine izin veriyoruz.

Bizim dünyamız Annemizin etrafında dönüyor, ancak o biz kedciklerin umursamayacağı birçok şeyi kafasına takıyor.

❖ Yemeğimiz

Yemeğimiz Annemiz tarafından genellikle isteklerimizin tersine çok dikkatli bir şekilde kontrol edilmektedir.

Akşam yemeğini hazırlarken ayağının etrafında dönen ve kıvrılan hiçbir şey fikrini değiştiremez. Ona hayran gözlerle bakmak bize hiçbir şey kazandırmaz.

Lanet olsun!!!! Lanet olsun!!!! & Üç Kere Lanet olsun!!!

Annem'in YOK listesi! YOK!

Biz Kedcikler için Yemek Listesi

Krema Yok

Domuz Pastırması Yok

Dondurma Yok

Pizza Yok

Hiç iyi bir şey yok!!!!!!

❖ Temiz oluşumuz

Annemiz temizlik hastası! Hiç beklemediğimiz zamanlarda kürk temizleme fırçaları birden meydana çıkıyor.

Fromage fırçalarımızdan haberdar olur olmaz saklanmaya çalışır.

Ancak Cara, havalı titiz görünümünü takınır ve annem onu fırçaladığında mırlar, mavi gözleri sadece Anneme yönelmiş iki görkemli safir gibi ışıldar.

Cara kanepenin altından geçerken Fromage genellikle ona "hain" diye haykırır.

Umurunda mı peki?

HAayır!

Ben de onu protesto ediyormuş gibi görünüyorum ama kürkümdeki fırça dokunuşlarından kendimi alamıyorum. Her halükarda, Annem "kedileri temizleme" ruh haline girdiğinde onu durduramazsınız.

Peki, neden bunun tadını çıkarmayayım ki?

FLORENCE TEYZE:

Florence Teyze Annem'in insansı Teyzesidir.

Florence Teyze'nin bana düşkün olduğunu söylemekten çekinmem.

Annenin bizden ayrı sahip olduğu tek ailesi o. Florence Teyze, Londra'da Kensington'da oturduğumuz kır evinde yaşıyordu. Florence Teyze şimdi Fransa'da Provence'da yaşıyor.

AİLEM HAKKINDA KISACA BİLGİ SAHİBİ OLDUĞUNUZA GÖRE, HAYDİ HEYECAN VERİCİ ŞEYLERE DALALIM!!!

DÜŞÜN... DÜŞÜN... VE ÖNSÖZ

Aralık ayının başında bir Cumartesi sabahı:

Hayatım o kadaaar heyecan verici oluyordu ki!
İşte o zaman Günlük tutmaya başladığım zamandı!
Tombik bir Kedi'ye Günlük tutmak da nereden çıktı??? – !!! diye sorabilirsiniz.

Nedeni çok basit.
Ailemle birlikte Paris'ten Londra'ya geldiğimden beri ilk dedektif macerama dalmıştım bile.
O zamandan itibaren dünyanın en akıllı dedektif kedisi olmayı hayal ettim.
Dünya'nın 1 Numaralı Meraklı Ünlü Kediciği

Hayalimin gerçeğe dönüştürülmesi yolunda ilerlediğim için Günlüğümü yazmak daha önemli hale geldi. Peki, merak ve macera dolu serüvenlerimi kaydetmenin dışında başarı hikâyelerimi kaydımı tutmaktan daha iyi bir yol mu olabilir?

Londra'nın en meraklı kedisi olduğuma karar verdim.

Bunda hiç şüphe yok!

Şöhretim yakında ülkenin diğer bölgelerine ve daha sonra memleketim olan Fransa Paris'te bile yayılacaktı.

Paris'teki pisi arkadaşlarımın meşhur meraklı kediyi duyduğunu hayal ettim.

Şaşkınlıkla, beni tanıdıklarını fark edeceklerdi.

Bazıları bu durum için "yapmak için doğduğum şeyi yaptığımı" yani "doğuştan" olduğunu söyler ve beni ultra süper bir dedektif kedi yani – '**alanının en iyisi!**' olan bir dedektif kedi olarak tanır!'

Diğerleri kıskanır ve “sadece bir şans” eseri olduğunu iddia eder.

Hiç şüphesiz kıskanç kedicikler bile dünyaca ünlü bir dedektif kediyi takdir etmek zorunda kalırlar!

Annem bakmadığı esnada onun masasından gizlice boş bir not defteri almak çok kolay olmuştu.

Gezegendeki en tanınmış dedektif kedi olan Sibiryalı harika kedi İncanın maceraları bir şaheser – Kesinlikle bir hit – O bir Çok Satan! olacak.

Kim benim gibi meraklı pisi hikâyelerine karşı koyabilir?

Evet – dedektif güçlerim beni yıldızlığa giden yola çıkardı.

Noel çok yaklaştığında bu işe başlamak için doğru bir zamandı. Havada heyecan verici bir his vardı.

Hiç şüphe yok ki! Noel yılın en sevdiğim zamanıydı. Çam ağaçlarının kokusu, parlak süslemeler ve en önemlisi de Noel ağacımızın parlayan yıldızlarının altındaki hediyelerimiz.

Gnlgmden Cara ve Fromage’a bahsettim ve onlar Gnlgmde oynayacakları **rollerinin** ne kadar önemli olacağını bilmek istediler.

Onlara ümit verici olarak söyleyebileceğim tek şey “Bekleyelim ve görelim” demekti.

Cara'dan görmezden gelmeyi denediğim bir “ukala” mırıltısı duydum.

Bu **BENİM** Gnlgmdü ve ona ne yazacağıma **BEN** karar verecektim.

İşte bu kadar!!!

Gerçekten de bu bir ukalalık!

Erkek ve Kız Kardeşimin Gnlgmü ele geçirmesine tabi ki de izin vermeyecektim. Nasıl olacağını hayal edebiliyordum:

❖ Fromage’dan – Onun harika Fransız peyniri hakkında uzun uzun deli saçması sözleri!!!!

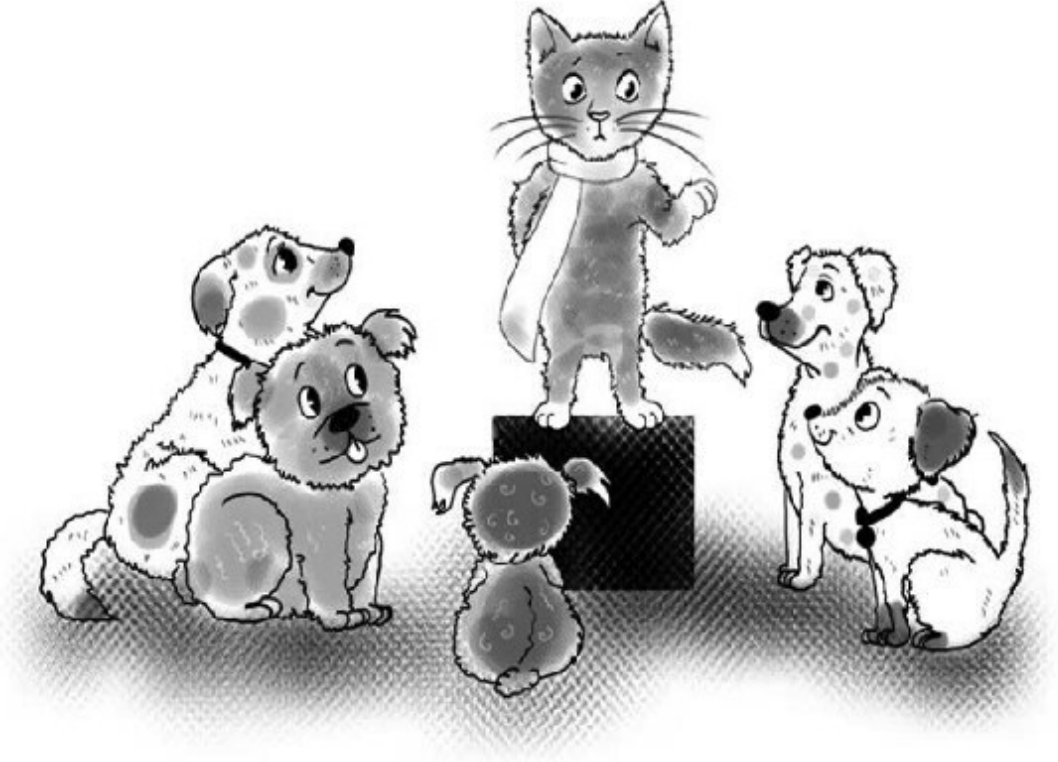
❖ Cara’dan Son moda fularlar ve kendinizi nasıl daha şirin yapabilirsiniz!!!! sözlerini duyar gibi oluyorum.

Bir an hayal meyal, üstün zekâma boyun eğen bir kuçukuçu sürüsü hayal ettim.

EVVVET!

Ben türünün en iyisi dedektif kedi Inca olabilirim!

Başka hiçbir kedi asla büyük kalabalıklar tarafından bu **kadaaaaar** hayranlıkla bakılamaz.

Bravo! Inca

ARALIK

Noel'den 12 Gün Önce

Pazar günü, Akşam İlerleyen Saatlerde:

Bir anda içimde izlendiğimize dair garip bir his duydum.

Annemiz Küçük Hanım şöminede ateş yakmıştı ve odunlar çatırdayarak parlıyordu. Yazlık ev, dışarıdaki soğuğa rağmen sıcak ve rahattı.

İnce hane halkı için her zamanki gibi bir akşamdı. Cara, Fromage, Charlotte ve ben ortaklaşa sahip olduğumuz genç insansı Annem ile şöminenin etrafında oturduk.

İzlendiğimi hayal ettiğimi düşünerek başımı salladım ve yere serildim.

İzleniyor olmanın garip hissi tekrar içime doğdu.

Diğerlerini rahatsız etmek istemeyerek, pencereden dışarı dikkatle göz gezdirdim. Orada hiçbir şey yoktu – sadece tepedeki kocaman ve parlak ışıklı aydan süzülen biraz ışık ve karanlık.

Aynı yerde dolaştım ve her ihtimale karşı uzaydan gelen UZAYLILARIN pencereden içeri girerek bize saldırması ihtimaline karşı yüzüm pencereye dönük tekrar uzandım.

Gözlerim kapanmaya başladığı anda, pencerenin dışında hareket eden bir gölge gördüm. Gözlerimi açtım ve baktım. Ama orada hiçbir şey yoktu. Sadece çok karanlık bir gecenin sessizliği.

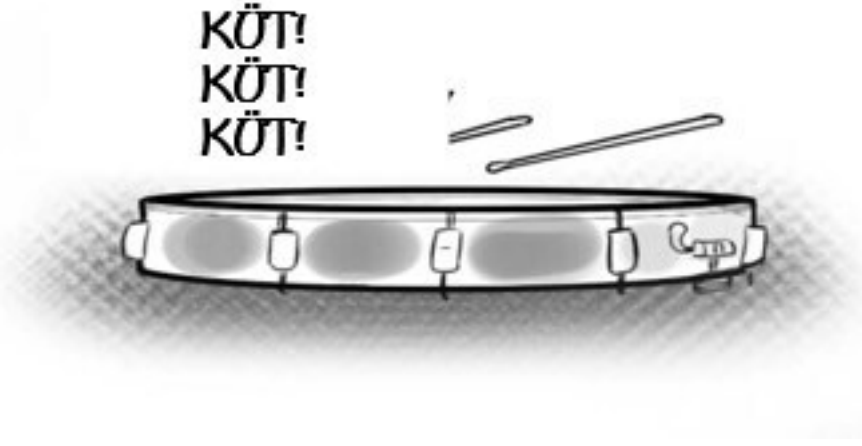
Aniden, bana dik dik bakan iki parlak yeşil göz bebeği gördüm.

Kalbim neredeyse duracaktı!

- O bir cin miydi?
- O bir Alev saçan ejderha mıydı??
- O bir Sürünerek ilerleyen yılan mıydı???

❖ En korktuğum şey başıma mı gelecekti? Uzaylılar bizi almak için mi dışarı gelmişlerdi????
Kalbim küt küt atmaya başladı –

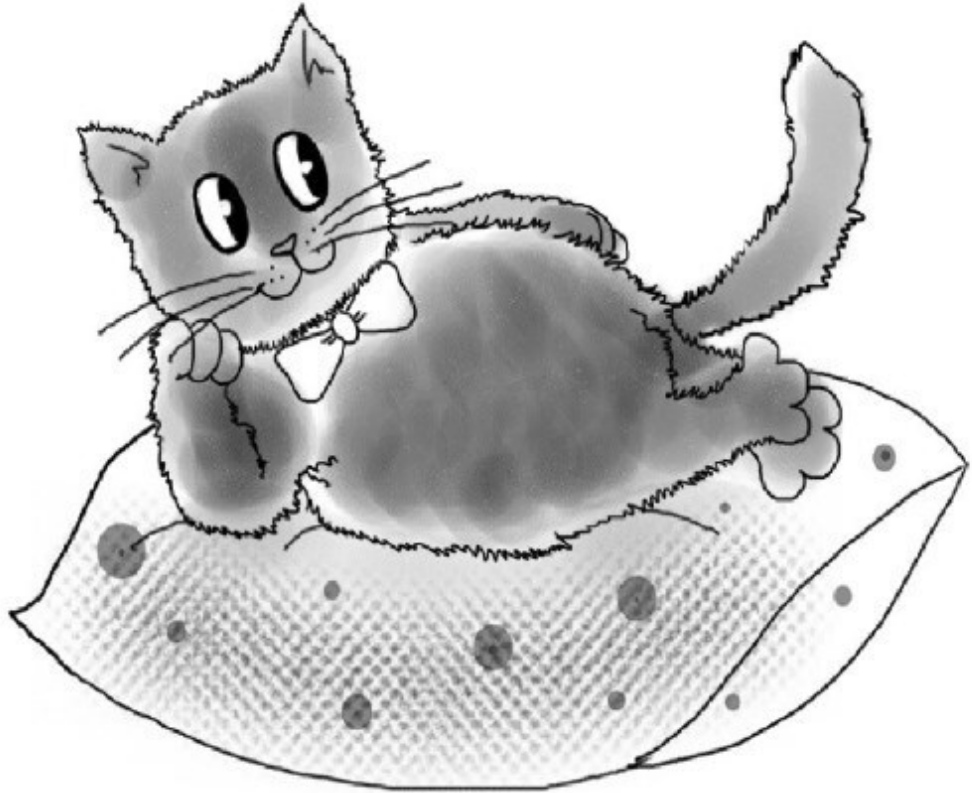

Bana doğru uzanan güçlü, büyük, gri bir pençe gördüm ve boynumun arkasındaki kürk kavgaya hazır bir kirpi gibi kabardı.

Sonra pencerede görünen ve kaybolan silüetin, meğerse arkadaşımız Monk'un yüzü olduğunu anladım!

Rahat bir nefes aldım ve kalbim yavaş yavaş normal atmaya başladı.

Tıknaz hali hoşunuza gidiyorsa, o uzun bacakları ve altın gibi kıymetli-yeşil gözleri olan mavi bir Rus kedisi olan Monk oldukça yakışıklı ve gösterişliydi. O her zaman parlak, kırmızı bir papyon takardı.

Monk oldukça zeki bir kedicikti.

Beni yanlış anlamayın. Çoğu kedi doğuştan olarak zekidir. Ama Monk'un tanıştığım kediciklerin çoğundan çok daha akıllı olduğunu fark etmişim. Sanırım ona ASOSYAL ZEKİ kedi diye çağırabilirsiniz.

Monk, yanımızdaki evde Solo (dünyaca ünlü bir dedektif), asistanı Hobbs ve büyük bir köpek olan Terrance ile yaşıyordu.

Terrance, Monk'un en iyi arkadaşı ve büyük bir dedektif kuçukuçuydu.

Diğerlerini rahatsız etmemek için yavaşça kalktım, pencereden dışarı sıçradım ve yazlık evimizi onun büyük evinin önündeki geniş bahçeden ayıran kalın çalının altında Monk'la buluştum.

“Naber Monk?” diye yumuşakça mırladım.

Sakin ve uysal Monk bir şeyden oldukça kötü etkilenmiş görünüyordu.

Biraz ürperdim ve az önce düzleşmiş olan boynumun arkasındaki kürk bu kadar üzgün olduğunu hissettiğimde tekrar kabardı.

“İYİ misin sen?” diye kendi paniğimi bastırmak için miyavladım.

Monk, korkusunu bastırmak için çaba göstererek her zamanki telaşsız miyavıyla karşılık verdi.

“Siz kedicikler bu gece bize gelmek zorundasınız. Terrance'in bize söyleyecek beklenmedik bazı haberleri var” diye mırıldandı.

Annem uyuyakalır kalmaz ona geleceğimize dair söz verdim.

Bir taraftan genelde sakin olan Monk'u neyin rahatsız ettiğini merak ederek bu kötü haberleri vermek için diğerlerine koştum.

Pazar Gecesi:

Monk'un evine koşturduğumuzda gece zifiri karanlıktı. Küçük ve mütevazı yazlığımızla karşılaştırıldığında Monk, büyük ve ihtişamlı bir evde yaşıyordu. Ama biz şirin yazlığımızı seviyorduk ve onu dünyada başka hiç bir şeye değıştirmezdik.

Monk'a Hobbs'un bıraktığı cezbedici krema tabağını koklamak için duran Fromage ile büyük mutfakta sessizce yürüdük.

"Hadi Fromage" diye tısladı Cara "Eğer ona sormadan atıştırmalıklarını tırtıklarsan Monk bu durumdan pek de memnun olmaz."

Fromage dilini Cara'ya doğru çıkardıktan sonra "Tabi ki Hayır Cara, Monk benim dostum!" diye cevap verdi.

Ağzına kadar dolu krema tabakasına ağzının suyu akarcasına bakarak yine de bizi takip etti. Monk ve Terrance, sıcak bir odada odunların hala çatırdadığı dev bir şöminenin önünde birlikte oturuyorlardı.

İlk başta Monk'un Terrance ile olan arkadaşlığına şaşırılmışım.

Monk gibi akıllı bir kedi bir köpekle nasıl bu kadar yakın arkadaş olabilir? Sonra Terrance'ı tanımam için daha zaman vardı ve önceki fikrimi değiştirmek zorunda kaldım. Biz kediciklerin köpekler hakkında berbat bir kanaatimiz vardır. Ancak Terrance, biz kedilerin bile sevdiği ve saygı duyduğu birisiydi. Dürüst olmak gerekirse, kuçukuçular hakkındaki görüşlerimiz yavaşça değişiyordu. Londra'ya gelmeden önce kuçukuçular ile hiç dolaşmamıştık. Aslında hiç de istemezdik. Onlara biraz burnu havada olan korkunç tüylü canavarlar gözüyle bakıyorduk. Oysa şimdi durum farklıydı. Her gün birlikte takıldığımız iki iyi kuçukuçu arkadaşımız vardı.

Terrance ve Polo!

Terrance güçlü bir köpektir, uzun altın renginde saçı olan bir altın av köpeğiydi. Aşırı bohemce sırtması ve pembe renkli, salyalı, sarkık diline rağmen akıllı bir kuçukuçudur. Solo'nun birçok dedektiflik olayını çözmesine yardım etmesiyle meşhurdur. Eğer saygı duyduğum bir şey varsa, bu hem hayvan krallığındaki hem de etrafımızdaki iki ayaklı insanı arkadaşlar nezdindeki popülaritesiydi. Aptalca sırtışı ve salya akan dilini boş ver. Bu popülariteden biraz da bende olsa. Terrance genellikle Solo ve Hobbs ile her yere giderdi. Solo Terrance'i köpekler için herkesçe bilinen bir eğitim akademisine göndermişti. Solo, Terrance Köpek Arama ve Kurtarma akademisinde sınıf birincisi olduğu için bunu yaptığına pişman değildi. Terrance, Solo başkanlığındaki dedektiflik bürosunun saygıdeğer bir ortağıydı. Terrance'ın neler karıştırdığını öğrenmek için sabırsızlanıyordum. Terrance, bizi görünce kuyruğunu salladı ve samimi bir tebessüm sundu. Monk en sevdiği sandalyeden fırladı ve bizi karşılamaya geldi. Boğuk miyavlamasıyla "Hey taze krema isteyen var mı?" diye mırladı. Fromage ya da ben bir kelime bile söylemeye fırsat bulamadan Cara "Teşekkür ederim, HAYIR. Hepimiz gelmeden akşam yemeğimizi yedik." diye cevapladı.

Fromage ona dik dik baktı.

Kardeşimi iyi tanıdığımdan ve hemen kavga edebileceğini umarak, konuyu çabucak değiştirdim.

“Terrance, neler oluyor?” diye miyavladım.

Kütüphanede her zamanki yerlerimize yerleşir yerleşmez “Polo'nun kayıp babası Raoul hakkında bazı önemli haberler var!” dedi Terrance.

Dostumuz Polo ve onun üzücü ailevi durumu hakkında açıklama yapmam gerekiyor.

Polo Pekin’li bir kuçukuçu. Kısa, minicik ve benden biraz daha büyük.

Bu yıl Haziran ayında Paris'ten Londra'ya taşındığımızda Polo'yla tanışmıştık. Her nedense, Charlotte’un onun gönlünde özel bir yeri vardı.

Charlotte’dan dolayı Fromage ve Polo biraz kıskançtılar. Bu artık unutulmaya yüz tutmuş bir olay olduğu için rahatladım.

Polo’un sahibi şimdi emekli olan popüler bir opera şarkıcısı olan ve Senyora yani Hanımefendi olarak bilinen Senyora Conchita Consoles’di.

Hanımefendi, Himalayalar’daki Everest Dağı’na tırmanırken kayıplara karışan kocası Raoul’u kaybetmişti. Biz sahneye çıkana kadar üzgündü.

Raoul’u kaybetmenin acısını yavaş yavaş üzerinden atıyordu. Ama Polo ve Hanımefendi’nin Raoul’u çok özlediklerini biliyorduk.

Hanımefendi’nin elmas kolyesinin esrarengiz bir şekilde çalınması olayını araştırırken Polo’ya yardım ettikten sonra iyi birer arkadaş olduk.

Fromage’ın ortadan kaybolmuş olması ve kolyenin çok garip bir yerde bulunmuş olmasına rağmen sonuç şaşırtıcı ve bir o kadar harikaydı.

O zaman dedektiflik tutkusuna kapılmıştım. Başka bir vakaya müdahil olmayı çok istedim ve kendi kendime ünlü bir dedektif oldum.

Terrance, hikâyesini kısa havlamalarla sürdürdü ve hepimiz heyecanla pür dikkat dinledik.

“Solo, gerçek olduğu ortaya çıkarsa, Polo'yu sevinçten havaya uurabilecek bazı haberler getirdi.

Solo'nun Nepal'de Sınır Tanımayan Doktorlar için çalışan eski bir arkadaşı var.

“Yakın zamanda Londra'ya yapılan bir seyahatte, geçen doktor Solo'ya Himalayalar'ın yakınındaki bir kyde bazı yerli halk tarafından bakılan bir yabancı bir yaralı hakkında haber aldığını söyledi.

“Bu kısa açıklamadan sonra Solo, o kişinin Hanımefendi'nin kocası Raoul olabileceğinden şpheleniyordu.

“O kişinin gerçekten Polo'nun efendisi Raoul olup olmadığına dair Solo emin olmadığı için bunu teyit etmek zere Himalayalar'a gidiyoruz.”

“Eğer Hanımefendi veya Polo bu haberi duyuyorsa ve o kişinin başka biri olduğu ortaya çıkarsa, gerçekten çok zlrlerdiler.

Terrance “En nemlisi de, bu yabancınnın Raoul olduğundan emin olana kadar bu bilgileri hem Hanımefendi hem de Polo'dan saklamaktır” dedi.

Fromage ve Charlotte'a sert bir bakıř atarak “Endişelenme; Polo'nun bundan hiç haberi olmayacak” dedim.

“Hayatımda asla Polo'yu hayal kırıklığına uğratmak istemem. O bizim dostumuz” dedi Charlotte, Fromage'a boncuk gibi gözlerini kısarak.

“Ben de” diye süklüm püklüm mırıldandı Fromage. Ben de rahat bir nefes aldım.

Terrance bizimle daha fazla ayrıntı paylaştı.

Nepal'e kadar Solo ve Hobbs'a eşlik edecekti. İngiltere'den Nepal'in başkenti Katmandu'ya uçakla seyahat edecekler ve sonra Himalayalar'a kadar bir araba kiralayacaklardı. Oradan yerli bir rehberle köye yürüyerek gideceklerdi.

Terrance yaya olan kısmının tehlikeli ve zor olduğunu söyledi. Dar ve dağlık yamaçlarda zorlu bir şekilde yürüyüş yapmak zorundaydılar.

Ancak Raoul'un onun iyi bir arkadaşı olduğu için Solo bunu yapmaya kararlıydı. Eğer Raoul hayattaysa, Hanımefendi'nin onu tekrar görebilmesi onun için dünyalar kadar kıymetli olurdu.

“Sadece Hanımefendi değil ki” diye inceden söyleyiverdi Charlotte.

“Polo için de aynısı geçerli. O Raoul'a bayılıyordu! Minicik seğiren burnunu çekerek “Ne de olsa Polo'nun Babası” dedi Charlotte.

Nepal'e gitme nedeniyle ilgili olarak Polo'ya hiçbir şeyden bahsetmeyeceğimize dair Terrance'a söz verdik.

“Ne zaman yola çıkıyorsunuz?” diye sordum.

“Yarın” diye havladı Terrance.

“Hobbs eşyalarımızı hazırlıyor. Nepal için uçak biletlerini çoktan satın almıştı bile. Şimdi yurt dışına çıkabilmek için aşılarımı yaptırmaya gidiyorum.”

Aniden zihnimde bir düşünce geçti – Peki ya Noel?

Planımız başta hepimizin Noel'i Solo'nun evinde birlikte kutlamasıydı. Hanımefendi, Polo, hizmetlileri, Hobbs'un akrabaları olan güzel Applebee çifti ve Annem haftalardır Noel yemeği menüsünü planlıyordu.

“Her şey yolunda giderse, Noel'de geri dönmüş oluruz” dedi Terrance.

Eski dostlar Monk ve Terrance arasında, içli bir ifadenin geçtiğini gördüğümde aniden içim titredi.

Terrance'ın yolculuğun son bölümünün çok tehlikeli, hatta hayati tehlike içerdiğini söylediğini hatırladım.

Monk'un ailesi iki iyi arkadaşımız olan Hanımefendi ve Polo'ya yardım etmek için dünyanın en tehlikeli yollarında zorlu bir şekilde ilerlerken Noel'in keyfini çıkarma düşüncelerimle baş başaydım.

Ne kadar da bencelim!!

Monk'un beni daha önce ziyaret ettiğinde telaşa düşmüş olmasına şaşmamalı.

Şimdi sakinleşmiş görünüyor ama sanırım geri gelip gelmeyeceklerini merak ettiğinden ailesinin böyle tehlikeli bir yolculuğa çıkması konusunda endişeliydi.

Himalayalar! Hmm... Sanırım. Daha önce bu yeri işitmemiştim. Normalde her şeyi bilmek hoşuna giden ben diyecek bir şey bulamadım.

“Bu yer neresi?” diye Terrance'a sordum.

Terrance, Solo'nun büyük yazı masasına koştı ve bize Himalayalar'ın resimlerinin olduğu bir kitapçık getirdi.

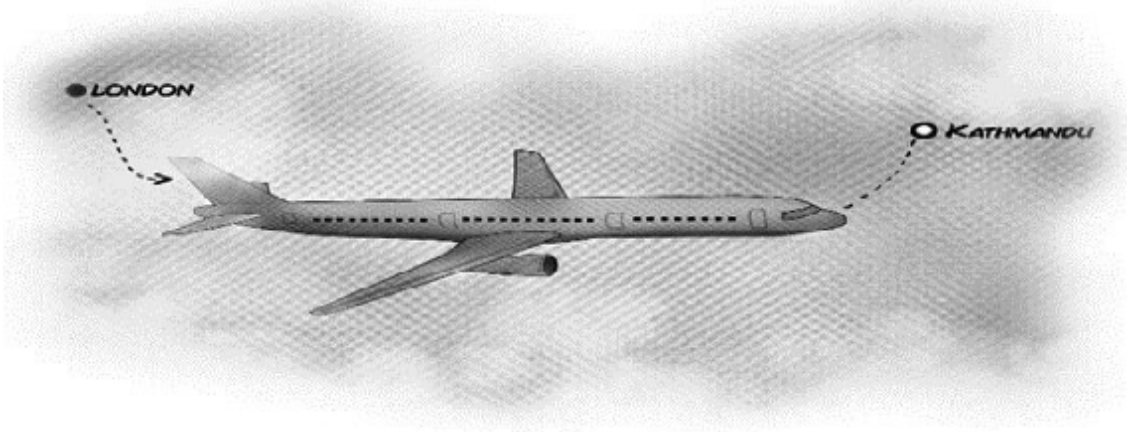
Ne nefes kesici bir manzara! Bir sürü dağın doruğu karla kaplı. Her taraf kocaman ve soğuk görünüyordu. Orada olmanın nasıl bir duygu olduğunu hayal edebiliyorum.

Terrance'ı Himalayalar'ı keşfederken ve zirvesine çıkmaya hazır olarak hayal ettim.

Terrance “Solo Himalayalar'ı ziyaret etmek için bu dönemi yılın en iyi zamanı olarak görmüyor çünkü Kasım ayından Mart ayına kadar orası aşırı derecede soğuk” diye havladı.

“Öte yandan Solo, Raoul'un hala hayatta olması ve tıbbi yardıma ihtiyaç duyması ihtimaline binaen bir dakika bile beklemek istemiyordu.

Doğrudan Katmandu'ya uçuyoruz” diyerek sözünü bitirdi Terrance.

“Kendi başına yaşamak zor olmayacak mı, Monk?” diye sordu Cara hafifçe miyavlayarak.

“Lance geliyor. Solo onu dün gece çağırdı ve geri dönünceye kadar eve göz kulak olmasını istedi” diye yanıtladı Monk göz kırparak.

“Lance kim?” diye sordu Fromage.

“Lance, Solo'nun uzak akrabasıdır” dedi Monk.

“O her zaman bir şeyin ya da başka bir şeyin sorumluluğunu üstlenen genç bir delikanlı. Solo ve Hobbs bir vaka çözmek için dışarı çıktığında o ortaya çıkar.”

O iyi biri ama ona bulaşmamaya çalışıyorum. Genellikle tıklarken televizyon seyrediyor ve aylak aylak gezer ve para biriktirmek için çılgınca fikirleri var” diye miyavladı Monk.

Noel'den 11 Gün Önce

Pazartesi sabahı:

Arkadaşlarımızı Himalayalar'a uğurlamak için Monk'un mekânına koşarak gittik.

Solo ve Hobbs hepsi biniş yerinde yere serili olan birçok bagajı vardı. Himalayalar'ın yüksek yerlerinde onları sıcak tutmak için sıcak kış ceketlerini ve sağlam botlarını yanlarına alıyorlardı.

Terrance'in, pençelerini sivri taşlardan ve soğuk havadan korumak için sıcak bir polar ceketini ve botu vardı.

Ayrıca, sağlam çadırlar ve iki hafta boyunca onlara yetecek kadar konservele büyük bir kutuları vardı.

Taze gıdalar ise bu uzun yürüyüşe çıkmadan önce rehber tarafından yerel pazardan satın alınacaktı.

Terrance'in ise kendi konserve ve içinde köpek kroketleri olan büyük bir paketi vardı.

Fromage, Annem onların gideceklerini duyduğunda, yolculukları için folyoya sarılmış büyük bir Fransız peyniri getirdiğini söylemişti.

Peyniri kutunun dışından kokladı ve içeride güvenli bir şekilde paketlendiğini söyledi.

Monk ailesi ayrılmak üzereyken kaşlarını çatı.

Monk'u gayet iyi tanıdığımdan, ne kadar saklasa da başlarına bir şey gelmesinden korktuğunu biliyordum. Bununla birlikte, her zamanki neşeli iyi huylu yüzü sıkıntılı gibi görünüyordu.

“Güçlü kal dostum, göz açıp kapayıncaya kadar geri dönmüş olacağız” dedi Terrance Monk'a.

“Monk için çok endişelenme. Monk'un bakmadığı bir anda “Size geri dönene kadar onu yalnız bırakmayacağımıza söz veriyorum” diye Terrance'a fısıldadım.

“Kendinize dikkat edin ve hep beraber geri gelin ve umarım Raoul da gelir. Bu Polo'yu epey memnun eder” diye ekledim.

“Teşekkürler İnce. Hepinizin hemen yan binaya taşındığı gün uğurlu bir gündü” diyerek havladı Terrance, pembe dili sarkık vaziyette tuhaf ve ağzı yamuk bir şekilde tebessüm ederken.

Kısa bir süre sonra büyük bir siyah taksi durdu. Daha önce gelmiş olan Lance, Hobbs ve taksi şoförü bagajları arabaya koydu ve Nepal'e doğru yola yolculuklarına başladılar.

Lance'e bakmak için kapıdan geri döndüm.

Parlak mavi gözlü saman sarısı saçlı genç bir delikanlıydı. Mavi kot pantolon ve kazak giyiyordu ve üzerinde “Umurumda değil” havası vardı.

Lance Cara'yı yukarda havada taşıyarak ona nezaret ediyordu ve Cara'nın yüzünde, bu yabancı kişi tarafından taşınmaktan hoşlanmadığını seziyordum.

Sonra bana döndü ve beni havaya kaldırdı ve bana dikkatlice baktı.

Neden bize aniden ilgi gösterdiğini ve neden Fromage'ı tamamen göz ardı ettiğini merak ettim ve şaşırđım.

Kollarından sıyrılıp aşağı atladım.

“Nasıl da beni bir bilimsel araştırma objesiymişim gibi taşımaya ve incelemeye cüret eder?” diye kendi kendime düşündüm.

Lance'in kolunda bir şey olduğu hissine kapıldım.

Lance'in yanında gereğinden daha fazla kalmak istemeyerek “Eve dönelim” dedim diğerlerine.

Monk'u istediğı zaman bizi ziyaret edip bizimle geçirmeye davet ettikten sonra, Monk ve Lance'ten ayrıldık ve annem akşam yemeğı için eve dönüyor olabileceğı için eve geri koşarak yarıştık.

Birbirimizle yarışmak hoşumuza gitti. Küçüğüm ama aynı zamanda hızlıyım. Başımı kapı aralığından içeri sokarken Cara ve Fromage'ı yenebilirim.

Fromage, Terrance'a veda etmek istediğı için o sabah peynir dükkânına gitmemeye karar vermişti.

Sevgili peynir dükkânından bir gün bile ayrı kalmak Fromage için çok fazlaydı.

Pazartesi akşamı:

Annem rahat koltukta bağdaş kurup laptopuyla çalışıyordu.

Cara ve Fromage, şöminenin önündeki küçük paspasın üstünde duruyorlardı ve Charlotte, Fromage'ın yünlü kışlık atkısına rahatça yerleşmişti.

Ailemi gözden geçirdikten sonra Annemin arkasındaki kanepenin arkasında genişçe esnedim. İnce krallığın en önemli kişisi olarak oturmak istediğim yer burasıydı. Annemin bilgisayarda yazdığını şeyleri okumaktan da hoşlanırım.

Akşamları annem aile işletmesinin günlük peynir satışlarını yazıyordu. İşimizin nasıl yürüdüğüne dikkat etmeyi her zaman severdim.

Sıcak yaz günlerinden bu yana hava epey değişmişti ve Aralık ayının ilk günlerini yeni kulübemizde geçiriyorduk.

Hava hızla soğuğa dönmesine rağmen, küçük yazlığımız biz kediciklerin sevdiği şekilde rahat ve sıcaktı.

Aniden Annemin Skype'ı bir melodi çalmaya başladı ve Florence Teyze'nin yüzü ekranda belirdi.

Hareket etmedim ama konuşmanın konusu Noel planlara geçtiğinde kulaklarım birden dikkat kesildi.

Florence Teyze Noel için Londra'ya geliyordu.

Yaşasın !!!

Florence Teyze'nin evimizde bir YILDIZ olmasının birkaç nedeni vardı:

♣ Genellikle Florence Teyzem'i parmağımın ucunda oynatırdım. O beni çok şımarttı ve bana çok ilgi gösterdi.

❖ Florence Teyze Annem bakmadığı zaman ona her zaman özel muamelelerde bulunduğu için Fromage da onu sevdi.

❖ Giymesi için her zaman özel bir şey yaptığı için Cara da onu sevdi.

Sonuçta, Florence teyze ağırlandıktan memnuniyet duyulan bir ziyaretçiydi.

Dikkat çekmek için Annemin omuzunun üzerinden baktım, böylece Florence Teyze beni görebildi. Bana öpücükler yolladı ve ben de yüksek sesle mırladım.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.